

A vallás az idealizmus, a képzelet világa

A vallás az idealista képzeletvilág, ami alapvetően a hiszékenységre támaszkodik. A képzelet szülte világkép azonban nem tudományos, ha a valóság ezt nem igazolja. Ilyen tudománytalan a vallás képzeletvilága, mert a kitalált, a képzelt világnézetét, az istent, a szellemvilágot, a teremtetést, stb., senki sem tudja objektíven a tudományos módszerrel bebizonyítani. A vallás a fantázia birodalma.

A tudományos módszer jelentősége a képzelt állítások vizsgálatában

A különböző világnézeteket, így a vallás képzeletvilágát is a valóságban a következetesen objektív tudományos módszerrel ellenőrizni kell, azért hogy tudományosan értékelhető legyen, mert a valóságban ellenőrizhető tudományos bizonyíték nélküli állítás elfogadása az tudománytalan, aminek az elfogadásához a hiszékenység elkerülhetetlenül szükséges.

A vallás képzeletvilágától nehéz megszabadulni

A hiszékenység és a butaság közel áll egymáshoz, mert egyik sem követeli meg a bizonyítékot az állítás igazolására. A nem tudományosan gondolkodó ember is vizsgálja az állítások igazságát, gyakran a tapasztalata, az előítélete, a tekintély alapján dönt, hogy elfogadja vagy sem. A vallás gyökerei nagyon mélyek, nehéz megszabadulni a világnézetétől, ha befészkelte magát a tudatba. Alapja a félelem, ami nagyon erősen motiválja a hiszékenységre, függetlenül attól, hogy tudja vagy sem a valóságtartalmát.

A vallás képzeletvilágát a tudomány nem igazolja

A vallás képzeletvilága alapvetően a hiszékenységre, a nem tudományra, nem a tudományos módszerre alapozza világnézetének elfogadását, állításainak nem kell megfelelnie az objektív valóságnak, az objektív igazságnak, elég azt csak a képzelet segítségével, a tudományosan következtelen spekulációval igazolni.

A vallás képzeletvilágának logikus magyarázatai sohasem következetesek, mindig van képzelt, kitalált elemei, amire építkeznek, de a végkövetkeztetései ettől még hamisak, mert a valóság a tudományos módszerrel ezt nem igazolja.

Bár igaz és reális részeit a valóságból, a tapasztalatból, az életből nyeri, mert máshonnan nem is lehetne, de végül is a hamis világképét tudománytalan magyarázattal a képzeletre alapozottan alakítja ki, ettől idealizmus.

Az idealizmus jellemzője, hogy minden tudományoskodása ellenére állításai megmaradnak a képzeletvilágban, mert nem jut el a valóságban a tudományos módszerrel az ellenőrzéséhez.

A tudományos módszer és világnézet is támaszkodik a képzeletre, de az idealizmussal ellentétben az állításait szigorúan a valóságban ellenőrzi, ha nem egyezik akkor addig módosítja hipotézisét, amíg kiderül, hogy igaz vagy hamis az. A vallás erre képtelen, mert a hiszékenység, a képzelet az úr, és kimozdíthatatlanul a fantázia birodalmában ragad.

Az ember képzeletvilágának állításait a valóság motiválja

Nincs olyan hamisság, szélhámosság, hazugság, világnézet, állítás, amely ne tartalmazzon valósat is, de ettől még összességében, lényegében nem válik az objektív igazsággá, ha ezt a tudományos módszer, a tapasztalat a valóságban nem igazolja.

A vallás idealista tudománytalan világnézet, ezért az objektív világ megismerésére alkalmatlan, valójában nem is akarja objektíven következetesen a valóságot megismerni, inkább a kitalált, a képzelt világképét szeretné az objektív valóságnak látni, elhinni, elhitetni, azonban ez nem az emberiség valódi érdeke.

A képzeletvilág a tudományos módszer igazolása nélkül a fantázia birodalmába tartozik

A vallás az általa elképzelt világot az objektív valóságnak tartja, pedig az csak egy általa kitalált vízió, amit nem szükséges objektíven a tudományos módszerrel bizonyítani, így ezt csak hiszékenyen el kell hinni.

Azonban csak a tudás, mégpedig a következetesen objektív tudományos módszerre és világnézetre, a dialektikus materializmusra alapozott tudás az ami segíti az emberiség létérdekét és az emberré válást. A vallás képzeletvilága az idealizmus, nem a tudományosan bizonyíthatóan létező valóság.

A vallás képzeletvilága nem az objektív valóság

A vallás nem támaszkodik a következetesen objektív tudományra, világnézetre, éppen hogy nem, így világnézete nem lehet objektív tudományos hipotézis sem, csak egy fantázia, ami a képzeletre alapozott spekuláció eredménye csupán, a valóságtól nagyon távol áll.

Azonban a tudomány állításait következtetlennül, de mégiscsak felhasználja a hamis, a képzelt, az idealista világnézete magyarázatára, de mivel nem következetesen objektív, így végül mégiscsak a hit maradhat állításai igazolására, amit bizonyíték nélkül hiszékenyen hinni kell és kész.

Filozófiai kislexikon

vallás: „...azoknak a külső hatalmaknak fantasztikus visszatükröződése az emberek fejében, melyek mindennapi létezésük felett uralkodnak, olyan visszatükröződése, amelyben a földi hatalmak földöntúli hatalmak formáját öltik.” (Marx—Engels Művei. 20. köt. 309. old.)

A vallás elsősorban nem az észre, hanem a hitre apellál, nem követeli híveitől, hogy összeegyeztessék dogmáit a szaktudományok adataival, az idealizmus viszont igényt tart arra, hogy tételeit az észen alapulóknak tekintsék, hogy azok a tudományos adatokból leszűrhetőeknek számítsanak [igaz, a vallási igazságokat a teológia is bizonyítani törekszik pl. (isten bizonyítékok) megkísérli, hogy a vallási dogmákat ne csak az ésszel „hozza összhangba”, hanem a tudomány adataival is — ennyiben a filozófiai idealizmussal határos]. Emellett a vallási képzetek zömmel képszerűek, az idealista tanok viszont, mint általában minden filozófiai elmélet, fogalmakkal és kategóriákkal operálnak.

A vallás létét kiváltó tényező az antagonisztikus alakulatokban az osztályelnyomás, az ember ember általi kizsákmányolása. A gazdasági és politikai osztályelnyomásnak kiegészítése, részben pedig előfeltétele is a szellemi elnyomás. „A vallás a szellemi elnyomás egyik fajtája, amely mindenütt ránehezedik a másoknak végzett örökös munka, az ínség és a magárahagyatottság által szorongatott néptömegekre. A kizsákmányolt osztályoknak a kizsákmányolók elleni harcában megnyilvánuló erőtlensége elkerülhetetlenül váltja ki a földöntúli jobb életbe vetett hitét, mint ahogyan a vadembernek a természet elleni harcában megnyilvánuló erőtlensége kiváltja az istenekbe, ördögökbe, csodákba és más effélékbe vetett hitét.” (Lenin Összes művei. 12. köt. 133. old.)

A vallás történeti jelenség, amelyet elkerülhetetlenül hoztak létre egy bizonyos fejlettségi fokon a társadalom életfeltételei, és amely az osztály nélküli kommunista társadalomban megszűnik.